

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Vašíčka a soudkyň JUDr. Evy Zálešákové a Mgr. Marty Polákové v právní věci

žalobce: **M.A.**, narozený dne XXXXX, IČO: XXXXX
sídlem XXXXX
zastoupený advokátem JUDr. Radovanem Prachmanem
sídlem Slunečná 1219, 696 81 Bzenec

proti
žalovanému: **M. B.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupený advokátem Mgr. Milanem Kružíkem
sídlem Běhounská 2/22, 602 00 Brno

o zaplacení částky 86 728 Kč, o odvolání žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 14. 6. 2019, č. j. 115 C 57/2018-88, ve znění opravného usnesení ze dne 30. 7. 2019, č. j. 115 C 57/2018-101,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se **potvrzuje**.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech odvolacího řízení částku 11 236 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Radovana Prachmana.

Odůvodnění:

1. Výše uvedeným rozsudkem zavázal soud I. stupně žalovaného k povinnosti zaplatit žalobci částku 86 728 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok I.). Současně soud I. stupně zavázal žalovaného k povinnosti zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 38 037 Kč do 3 dnů od právní

moci rozsudku k rukám zástupce (výrok II. rozsudku ve spojení s opravným usnesením).

2. Proti tomuto rozsudku soudu I. stupně podal odvolání prostřednictvím svého právního zástupce žalovaný. Ten má za to, že soud I. stupně nepřihlédl ke všem odvolatelem tvrzeným skutečnostem, navrženým důkazům a rozhodnutí soudu I. stupně spočívá na nesprávných a neúplných skutkových zjištěních. V této souvislosti namítá, že žalovaný při nástupu do práce u žalobce nebyl seznámen s technickým stavem vozidla, nedostal žádný manuál, který by mu umožňoval detailně se seznámit s používáním přiděleného vozidla, ani mu vozidlo nebylo protokolárně řádně předáno a konečně nebyl jedinou osobou, která vozidlo používala k jízdě. K technické závadě došlo v jeden okamžik, aniž by vozidlo v průběhu předchozích jízd vykazovalo jakékoliv náznaky technické vady. Žalovaný dále namítá, že chybí listiny týkající se likvidace pojistné události a dále uvádí, že způsob řízení vozidla žalovaným je zachycen systémem sledování jízdy nákladního automobilu a z daného průběhu se podává, že žalovaný používal nákladní automobil standardním způsobem. Žalovaný dále uvádí, že k prokázání příčinné souvislosti mezi vznikem škody a zjištěným způsobem jízdy žalobce by rovněž mohlo přispět doložení listin o likvidaci pojistné události, tj. zda při konkrétním technickém stavu vozidla a zjištěným způsobem jízdy žalovaného došlo bezprostředně k poškození vozidla, zvláště když podle zjištění z důkazů soudem I. stupně provedených, otáčky motoru v rozsahu 3 200 ot./min. vzhledem k bezpečnostním pojistkám vozidla nemohou nastat. Tento důkaz však v řízení proveden nebyl, stejně jako vyžádání znaleckého posudku k tomu, zda zjištěným způsobem jízdy žalovaného došlo dne 29. 6. 2017 bezprostředně k poškození vozidla Scania RZ XXXXX. Konstrukce soudu, že kdyby žalovaný užíval vozidlo v souladu s návodem a nepřekročil 2 500 ot./min., když žalovaný žádný manuál neobdržel, tak není prokázáno žádným z provedených důkazů. Zavinění žalovaného se žádným z provedených důkazů nepotvrdilo. Z těchto důvodů žalovaný navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně změnil a žalobu zamítl, případně aby rozhodnutí soudu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a též zavázal žalobce k povinnosti zaplatit žalovanému náklady řízení před soudy obou stupňů.
3. K odvolání žalovaného se prostřednictvím svého právního zástupce vyjádřil též žalobce. Ten namítá, že obranné tvrzení žalovaného je účelové a toto nijak nedoložil a neprokázal. Žalobce nikdy nepřipustil, že by vozidlo bylo ve špatném technickém stavu, naopak při jednání soudu bylo jasně prokázáno, že vozidlo bylo prakticky nové, podle vyjádření žalobce mělo najeto toliko 6 000 km. O tom, jak a kým k poškození vozidla došlo, byl proveden mj. i důkaz, jak záznamem o provozu vozidla – diagnostika motoru, jež jasně prokázal, že motor se dostal v konkrétní dobu do kritických otáček. V důsledku toho došlo k tzv. přetočení motoru, což mělo devastující následky na motor vozidla. Soud má k dispozici jak písemné stanovisko ze servisu, datované dnem 26. 7. 2018, který prováděl opravu poškozeného motoru a ze kterého plyne, že k poškození motoru vozidla došlo z důvodu chybného ovládání vozidla řidičem a také jasně a detailně toto osvětlil i svědek pan Z.Z., který byl soudem vyslechnut. Žalobce je tedy přesvědčen o tom, že soud I. stupně navržené důkazy vyhodnotil jak samostatně, tak ve vzájemných souvislostech a učinil z nich jasné a příléhavé právní závěry. Z těchto důvodů je rozhodnutí soudu I. stupně věcně správné, a proto žalobce navrhl, aby odvolací soud napadené rozhodnutí potvrdil a zavázal žalovaného k povinnosti nahradit žalobci náklady odvolacího řízení.
4. Poté, co odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání bylo podáno oprávněnou osobou (ust. § 201 o.s.ř.), ve lhůtě (ust. § 204 o.s.ř.), a proti rozhodnutí, proti kterému je odvolání přípustné (ust. § 201 o.s.ř., ust. § 202a contrario o.s.ř.), přezkoumal napadené rozhodnutí soudu I. stupně i řízení, které mu předcházelo, přičemž dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.
5. Jak vyplývá z obsahu spisu, předmětem řízení je zaplacení peněžité částky jako škody, kterou měl žalovaný jako zaměstnanec způsobit žalobci jako zaměstnavateli na vozidle zaměstnavatele

značky Scania, typ G 450, registrační značky XXXXX, a to tím, že dne 26. 7. 2018 ve 13:33 hodin z důvodu chybného ovládní vozidla žalovaným došlo k tzv. přetočení motoru a tím došlo k jeho mechanickému poškození, když za opravu vozidla žalobce zaplatil 333 897 Kč.

6. Podle ust. § 250 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb. (dále jen zákoník práce) zaměstnanec je povinen nahradit zaměstnavateli škodu, kterou mu způsobil zaviněným porušením povinností při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním.
7. Podle ust. § 257 odst. 1, 2 zákoníku práce zaměstnanec, který má povinnost nahradit škodu podle § 250, je povinen nahradit zaměstnavateli skutečnou škodu, a to v penězích, jestliže neodčiní škodu uvedením v předešlý stav. Výše požadované náhrady škody způsobené z nedbalosti nesmí přesáhnout u jednotlivého zaměstnance částku rovnající se čtyřapůlnásobku jeho průměrného měsíčního výdělku před porušením povinností, kterým způsobil škodu. Toto omezení neplatí, byla-li škoda způsobena úmyslně, v opilosti, nebo po zneužití jiných návykových látek.
8. Podle ust. § 301 písm. d/ zákoníku práce zaměstnanci jsou mj. povinni řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele.
9. Odvolací soud po přezkoumání rozhodnutí soudu I. stupně i řízení, které mu předcházelo, dospěl k závěru, že soud I. stupně na základě provedené dokazování učinil dostatečnou skutkovou zjištění, když skutkové závěry soudu I. stupně považuje odvolací soud za správné. Odvolací soud se ztotožňuje s hodnocením věci tak, jak jej učinil soud I. stupně. Z těchto důvodů tedy odvolací soud se v dalším stručně k opakovaným námitkám žalovaného (tj. k totožným námitkám, které žalovaný uváděl již před soudem I. stupně) vyjádří v základních aspektech, když v podrobnostech lze odkázat na správné a přiléhavé odůvodnění rozhodnutí soudu I. stupně.
10. Soud I. stupně v napadeném rozhodnutí správně zdůraznil, že je-li předmětem řízení náhrada škody, kterou měl zaměstnanec způsobit svému zaměstnavateli, je třeba se zabývat předpoklady odpovědnosti zaměstnance, tedy vznikem škody, porušením povinností zaměstnance při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s nimi, dále příčinnou souvislostí mezi porušením povinností a vznikem škody a v neposlední řadě též zaviněním zaměstnance. Soud I. stupně vyhodnocení všech těchto předpokladů provedl zcela správně.
11. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že na nákladním automobilu, který žalobce používal ke své podnikatelské činnosti, došlo k tzv. přetočení motoru, tedy k jeho mechanickému poškození, kdy v souvislosti s opravou žalobce vynaložil částku 333 897 Kč. Dále bylo beze všech pochybností prokázáno, že k uvedenému poškození došlo dne 26. 7. 2018 ve 13:33 hodin, když předmětné vozidlo řídil žalovaný, a to tím, že způsobem řízení, který žalovaný zvolil, uvedl vozidlo do vyšších než maximálně přípustných otáček (tzn. 3 280 ot./min., přičemž nejvyšší přípustné maximum otáček je 2 500 ot./min.). Z provedených důkazů (pracovní smlouvy a výslech žalobce) vyplývá, že uvedené vozidlo bylo žalovanému jako řidiči – mechanikovi předáno; ten ani nepopírá, že by v okamžiku poškození vozidla řídil vozidlo někdo jiný než on.
12. Namítá-li v této souvislosti žalovaný to, že nebyl seznámen se způsobem užívání předmětného vozidla, jednak lze zcela souhlasit se závěry soudu I. stupně ohledně toho, že „*žalovaný byl s vozidlem seznámen, byl řádně proškolen o jeho užívání*“ (když s ním po určitou dobu jezdil ve vozidle sám žalobce) a dále je třeba odkázat na obecné znalosti a předpoklady k získání řidičského oprávnění, kterým je mj. též správný způsob jízdy ve smyslu správného řazení rychlostního stupně ve vztahu k rychlosti vozidla. S ohledem na uvedené je tedy zřejmé, že za dané situace nebylo třeba nějakého dalšího speciálního poučení, když žalovaný byl držitelem řidičského oprávnění. Pokud tedy žalovaný nesprávným způsobem jízdy – zařazením nesprávného

rychlostního stupně pro danou rychlost vozidla – zapříčinil poškození motoru jím řízeného vozidla zaměstnavatele, porušil tím povinnost vyplývající z ust. § 301 písm. d/ zákoníku práce ochraňovat majetek zaměstnavatele před jeho poškozením.

13. V daném případě je též zřejmé, že je naplněn předpoklad příčinné souvislosti mezi porušením povinností a vznikem škody. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo (viz zpráva ze dne 26. 7. 2018, autorizovaného servis – společnosti Scania Czech republic s.r.o. a výslech svědka Z.V.), že příčinou poškození motoru a vzniku škody bylo překročení maximálně stanovené meze otáček motoru, přičemž po tomto okamžiku se stalo vozidlo dále nepojízdným. Z provedeného dokazování též vyplývá, že osobou, která v daný okamžik předmětný automobil řídila, byl právě žalovaný. Z uvedeného též vyplývá naplnění čtvrtého předpokladu, tedy zavinění žalovaného, který ač byl držitelem řídičského oprávnění, byl žalobcem po vzniku pracovního poměru proškolen ohledně užívání předmětného vozidla (viz pracovní smlouva a výpověď žalobce), přesto dopustil – užíval vozidlo tak, že došlo k překročení maximální povolené výše otáček za minutu a tím k poškození motoru.
14. Z těchto důvodů nejsou námitky žalovaného důvodné. Pokud namítá, že nedostal žádný manuál, zde lze uvést, že žalovaný byl s řízením předmětného vozidla seznámen, a to přímo žalobcem jako zaměstnavatelem, což vyplývá z jeho výslechu a též z pracovní smlouvy, když žalobce se žalovaným dva dny v předmětném vozidle jezdil a detailně jej seznámil s jeho užíváním (navíc lze odkázat na závěry uvedené v bodě 12. tohoto rozsudku ohledně obecných znalostí a předpokladů k získání řídičského oprávnění). Za této situace není rozhodné, zda bylo vozidlo předáno k užívání žalovanému na základě protokolu. Důvodnou též není námitka žalovaného, že nebyl jedinou osobou, která vozidlo používala k jízdě, když dle zprávy autorizovaného servisu a svědka V. je zřejmé, že k poškození vozidla vedl právě způsob jízdy toho, kdo řídil vozidlo v daném okamžiku, kdy došlo k přetočení motoru. Namítá-li v neposlední řadě žalovaný též to, že chybí listiny týkající se likvidace pojistné události, kdy rovněž tyto by podle něj mohly přispět k prokázání příčinné souvislosti, má odvolací soud za to, že ani tato námitka není důvodná. Zde lze uvést, že žalobce hradil škodu sám, když z ničeho nevyplývá, že by uplatňoval jakékoliv pojistné nároky.
15. Za správné odvolací soud považuje též závěry soudu I. stupně ohledně výše škody (včetně úvah a závěrů o čtyřapůlnásobku průměrného měsíčního výdělku žalovaného), kdy i ohledně těchto závěrů skutkových a též jejich právního hodnocení lze v podrobnostech zcela odkázat na odůvodnění rozhodnutí soudu I. stupně.
16. Ze všech těchto důvodů tedy odvolací soud dospěl k závěru, že rozhodnutí soudu I. stupně je věcně správné, a proto jej dle ust. § 219 o.s.ř., včetně rozhodnutí o nákladech řízení (ve znění opravného usnesení), potvrdil.
17. Vzhledem k tomu, že v rámci odvolacího řízení byl zcela úspěšný žalobce, náleží mu náhrada účelně vynaložených nákladů, které mu v souvislosti s odvolacím řízením vznikly. V této souvislosti se jedná o náklady za právní zastoupení za 2 úkony právní služby po à 4 580 Kč, dále 2x režijsní paušál po à 300 Kč, dále náhrada za ztrátu času v rozsahu 6 půlhodin po à 100 Kč a náklady cestovního za cestu ze sídla advokátní kanceláře právního zástupce žalobce do sídla odvolacího soudu a zpět, tedy Bzenec – Brno a zpět, celkem 146 km v částce 876 Kč; na náhradě nákladů odvolacího řízení se tedy jedná o částku 11 236 Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit k rukám právního zástupce žalobce tak, jak je to uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení

otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně.

Brno 28. ledna 2020

Mgr. Jiří Vašíček v.r.
předseda senátu